

2015. március 15.

Mandabokor, Kálmánháza, Felsősim

Családi IstenTisztelet

„⁹Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, ¹⁰jöjjön el a te országod, **legyen meg a te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is.**”
Mt 6,10b

Szeretett Gyülekezet!

Az elmúlt hónapokban, alkalmaink folyamán az Úr Jézustól tanult imádságot vettük, s részleteibe menően foglalkoztunk azzal az ember ajkán legtöbbször elmondott imádsággal, hogy mit akart Jézus ezen az imádságon keresztül tanítani nekünk. Néhány visszapillantást engedjenek meg, hogy azok is be tudjanak kapcsolódni, akik nem tudtak részt venni minden alkalmon. Első mondatból („**Miatyánk, aki a Mennyekben vagy**”) arról hallhattunk, hogy van Valaki, aki várja, hogy megszólítsuk Őt. Várja, hogy bizalom ébredjen Őiránta. Ezért fontos arra kérdésre válaszolnunk, hogy kinek tartjuk Őt? Az Atya megszólításban egy nagyon mély, bizalmi kapcsolat van. Bármikor, bármilyen hely-

zetben mehetek Őhozzá. Nincsen olyan mélység, nincsen olyan sötét múlt, amivel ne mehetnék Hozzá, amivel ne szólíthatnám meg Őt. Neki mindent elmondhatok, előtte mindenről őszintén beszélhetek és mindent felfedhetek, ami bennem van. Ebbe a bizalmi kapcsolatba aztán úgy mehetünk elé, ahogy vagyunk. Ő a rendezetlen életünket szeretné rendezetté, a rendezetlen kapcsolatainkat meghitté tenni, a békétlen szívünkbe békességet adni, bánatból pedig örömben vezetni. Ő változást szeretne az életünkbe, s Ő azt kínálja fel, amilye van, de az elég ahhoz, hogy az ember élete teljesen megváltozzon.

Aztán arról is hallhattunk („**Szenteltessék meg a Te neved**”), hogyan szentelhetem meg Őt a magam életében. Megszentelni az Ő nevét, annyit tesz, mint Neki szentelem az életem. Ebben az „élet” szóban pedig minden benne van, ami az életemet jelenti. Feladva magamat mindenemet odaadom Neki. Ő az enyém, én az Övé vagyok. „Szenteltessék meg a te neved” annyit tesz, mint számomra, a magam életében Ő szent és sérthetetlen. Megszentelni az Ő nevét a magam életében azt jelenti, különbnek tartom mindennél, többnek tartom Őt. Ahogy Ő a Legdrágábbról, az Ő Fiáról kész volt lemondani, a halálba, a keresztre

küldeni értem, mert mindennél jobban szeretett, ezért Ő minden követ megmozgatott, s az Ő Fiának halálába az egész világ megrendült. Mivel Ő mindennél jobban szeretett engem, ezért ez a „mindennél” jelenti számomra is, hogy mindent Neki rendelek alá. Ő mindennél drágább lesz számomra. Elfogadom Azt, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten. Így szentelhetem meg az Ő nevét a magam életében.

A múlt alkalommal pedig Isten arra tanított bennünket, hogy az Ő országa jöjjön el, valósuljon meg a mi életünkben („**Jöjjön el a Te országod**”). Az Isten világa és az ember világ között óriási, számunkra áthidalhatatlan szakadék van, de Jézus Krisztusban egészen közel hajolt az emberhez, s elkészítette a bűnös ember számára a megoldást. Ami rajta múlt, az megtette. Ami változást hozhat az ember életébe, azt megtette. Ehhez pedig az Ő Fiára, Jézus Krisztusra volt szükség. Ő áthidalta a számunkra áthidalhatatlant. Ő legyőzte a számunkra legyőzhetetlent. Ő magára vállalta azt, ami engem meg téged illetett volna. S így kínálja fel minden ember számára az új életet. Ezzel az új élettel, azzal, hogy az Ő országa az én életemben megvalósul, azzal – ahogy Luther is fogalmaz – **„Isten erejével a mázsás te-**

her könnyű, mint a szalmaszál – nélküle mázsás súly a szalmaszál is.”

Ennyi visszatekintés után hallgassuk meg Isten Igéjét, amely megírva található – emlékezés képen az elejétől olvasom – Mt 6,10b.

Drága Gyülekezet!

A Biblia első lapjain arról olvashatunk, hogy az Isten akaratára és az ember akarata teljesen egybe fonódott. Teljesen egy volt. Nem volt, ami szétválasztotta volna, hanem az ember Isten akaratába belesimulva élt. Ez meg is látszódott az életén, hiszen minden jó volt, szép volt, tökéletes volt. Mert amikor Isten akaratára valósul meg, akkor az az ember javát szolgálja. Így teremték a lélek gyümölcseit, s így volt akkor **„szeretet, öröm, békesség, türelem, szívdesség, jóság, hűség,²³szelídség, önmegtartóztatás.”** Gal 5,22-23. Azonban a Biblia második lapján arról olvashatunk, hogy az Isten akaratára és az ember akarata szétvált. Az ember a maga akaratát érvényesítette, valósította meg. Hallgatott

a Kigyó, a Kísértő szavára, aki azzal ámította, hogy ne az Isten akarata legyen meg, hanem „neked jogaid vannak, tedd szabaddá a magad akaratát, engedd, hogy a saját akaratod irányítson, az vezéreljen téged”. S látjuk, hogy mi lett abból, hogy ha az ember leakarja győzni Istent – legalábbis azt gondolja, ha a maga akaratát helyezi előbbre. Sőt, mi lett abból, hogy az ember Isten akaratával nem törődve, semmibe véve éli az életét. Ennek az akaratnak lett aztán a gyümölcse: „**házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás,**²⁰**bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás;**²¹**irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók.**” Gal 5,19-21. Amióta az ember nem az Isten akaratába belesimulva éli az életét, nézzétek meg, hogy hova jutott. Nézzétek meg, hogy az ember akarata milyen módon érvényesül, mit csinál, mit tesz. Milyen az, amikor az embernek jogai vannak, s a jogra, a szólásszabadságra hagyatkozva él. „A nekem jogom, vagy akaratom van” az hova vezetett. „Joga van elválni, joga van megcsalni, joga van a maga akarata szerint élni”, mit nézi a gyermeke, a felesége vagy férje életét, szenvedését, az a lényeg, hogy ő jól érezze magát. Joga van azt tenni, amit

akar. Aztán ebbe pusztulnak bele emberek, házasságok, családok, társadalmak, mert neki meg van a saját akarata. Ezt a világot az ember akarata teszi tönkre. Ezért van annyi veszekedés, meg nem értés, harag, gyűlölet, meg nem bocsátás, békétlenség. Aztán amikor két ember, vagy egy házasságban egy férfi és egy nő a saját akaratához ragaszkodik, na, ott nem lesz egyetértés. Mindenki a maga akaratát hangoztatja, mindenhol a maga akarata érvényesül, aztán nézzük meg, mi lett belőle. A bűneset óta nem ezt a hatalmas változást éljük át mi emberek? Az akarat nagy úr. Különösen látható ez egy gyermek életében, amikor akaratos, akkor hogyan tombol, hogyan rombol. Amikor nem tudgátat szabni akaratának. Aztán felnőtt korban talán konszolidáltabban teszi, talán már nem tombol, csak rombol. Mert az ember akarata rombol. Ezt tudomásul kell venni. Kain és Ábel története erről a tomboló akaratról szól. Aztán mi lett belőle? Kain rombolt, kioltotta a saját vére/testvére életét.

Az Éden kertben az ember fellázadt Istennel szemben, s azóta ezzel a tomboló, romboló akarattal él. Ennek pedig azóta is látjuk a következményeit és isszuk a levét. Péter olyan egyszerűen fogalmazza ezt meg „**többé ne emberi vágyak, hanem az**

Isten akarata szerint éljétek le testi életetek hátralevő idejét.”

I Pt 4,2. Az ember akarata a bűneset óta az emberi vágyban teljesedik ki. Összehangoltan, de az vezeti az embert. S ennek a vágnak, ahogy sem Éva, sem Ádám nem tudott ellenállni, azóta az ember ennek a szolgálai akaratnak van kiszolgáltatva a maga döntésének következményeként. Ma sem döntene másképpen az ember, mint ahogy döntött és lázadt fel Isten ellen az Éden kertben. Ma is ugyan az a véleménye az embernek. Évszázadok, évezredek múltával is ugyan az a lélek van az emberben, ugyan az a vágy, akarat tombol és rombol, mint Ádámnál és Évánál. Az ember ma is a maga akaratát helyezi előbbre Isten akaratával szemben.

Aztán elérkezett a pillanat, mikor látta Isten, hogy valamit neki kell lépni, mert a gonoszság annyira megsokasodott, hogy szükség van változásra az emberek életében. Nem engedheti, hogy emberek a saját akaratuknak legyenek kiszolgáltatva, a saját akaratuktól vezérelve tegyék tönkre a maguk és a környezetükben élők életét. Ezért elküldte egyszülött Fiát az idők teljességében, Aki az Atya akaratát cselekedve engedelmeskedett a kereszthalálig. Aki a Gecsemáné kertjében is azt tudta mondani:

„legyen meg a Te akaratod”. Aztán magára vette minden ember, köztük a te meg az én tomboló, romboló akaratát, vágyait, bűneit és annak minden következményeit és most már közel kétezer éve minden ember számára kínálja fel az új életet. Mivel jár ez az új élet? Ez azzal jár, hogy nem én, hanem Ő. Nem az én akaratom – mert az még nem vezetett jóra –, hanem az Övé. Másképpen fogalmazva: Isten akarata előtt meghajolva, annak engedelmeskedve teszem le az életemet Őelőtte. Az engedelmisségben mutatkozik meg, hogy már nem a magam vágyainak, akaratának vagyok kiszolgáltatva, hanem belesimulok az Ő akaratába. Amikor a Miatyánkban azt mondjuk, hogy **„legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is”**, akkor ezzel azt szeretném, ha mindenben az Atya akaratát tenném. Az Ő akarata valószínűleg meg, érvényesülne az én életemben. Ehhez pedig engedelmisségre van szükség, fejet hajtani az előtt, akinek az akarata, tette, gondolata jó és tökéletes. Az engedelmisség azt jelenti, teret adok Istennek a döntéseimben és Őreá hagyatkozom mindenben. Már nem én, hanem Ő. „³⁰**Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.**” Jn 3,30. Minél több területen lesz meg az Ő akarata az életemben, annál inkább megtapasztalom azt,

amit még korábban sosem. Békesség lesz abban a szívben, amiben addig indulat, harag, gyűlölet, békétlenség, szeretetlenség volt. Amikor az Atya akarata érvényesül, amikor engedelmesség járja át a szívet, akkor tudom, hogy minden, amit Ő tesz, az jó nekem, az az én javamra van. Minél nagyobb teret adok Istennek, annál több mindenben tud formálni engem. Hogyan történik meg ez? Hogyan járhatok engedelmisségben? Az Ő Szavát olvasva engedek annak, amit Ő mond. Ha Ő azt mondja, „**Ne lopj!**”, akkor nem lopok. Nem veszem el, ami nem az enyém, amiért nem én dolgoztam meg, nem veszem kölcsön – ahogy szokták mondani. Lehet, hogy ebben a világban kevesebb a becsületes, jóra való ember, s több a hazug tolvaj, de én nem úgy élek. Lehet, hogy rákényszerítenek, lehet, hogy könnyebb a rosszát tenni, de én nem teszem. Ha Isten azt mondja „**Ne paráználkodj!**”, akkor nem paráználkodok, nem élek vad házasságban, nem szolgáltatom ki magamat a magam vágyainak. Lehet, hogy mindenki másképpen tesz, de én nem úgy élek. Ha azt mondja, „**Ne tégy felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot!**”, akkor nem hazudok, akkor nem vezetem félre a másikat, nem beszélek kétértelműen, nem állítok valótlan, nem mondok olyat,

amiben nincs igazság vagy csupán féligazság. Akkor egyenes vagyok, és azt teszem, azt mondom, amit Ő is tenne, Ő is mondana. Döntéseimben Ő a meghatározó. Nem a magam feje után megyek, nem a divat, nem a korszellem diktál, hanem mindig, mindenben az Ő akaratát keresem, mert az Ő akarata jó. Nem teszem azt, amiben Ő nem leli kedvét. Vele járni engedelmisségben felemelő és a javamra van. Ha Vele járok engedelmisségben, akkor ez kihat életem minden területére. A Zsoltáríró így fogalmaz: „**¹⁰Taníts akaratod teljesítésére, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!**” Zsolt 143,10. Az engedelmisség, az Ő akaratának teljesítése azt jelenti, tanítható vagyok. Ő tanít meg engem erre. Lehet, hogy eddig másképpen tettem, éltem, gondolkodtam, beszéltem, de meghajtom magamat Őelőtte, s vágyom arra, hogy Ő tanítson, vezessen, formáljon engem. Az Ő akarata úgy győzedelmeskedhet bennem, az én akaratom felett, ha engedem, hogy győzzön bennem. Ő nem akar győzelmet aratni az én akaratom nélkül. Ha engedem, hogy az én lázadó természetem felett Ő győzedelmeskedjen. „**Legyen meg a Te akaratod**” azt jelenti, Isten Igéje szerint élek. Igeszerűen élem az életemet. Ez azonban nagyon nehéz.

„Hogy ez mennyire nehéz vállalkozás, azt egyebek között mutatja az is, ami Genfben történt Kálvin János idejében. Ő az odakerülése után megkérdezte a gyülekezetet: akarnak-e valóban Isten akarata és Isten ígéje szerint élni. A válasz egyöntetű igen volt. Meg is esküdtek erre, hogy ők mindenben Isten ígéje szerint akarnak élni. Amikor azonban ebből az következett, hogy akkor a szerencsejátékokat be kell szüntetni, az éjszakai sötét mulatókat be kell zárni, a részegeskedésnek vége van, aki nyilvánvaló házasságtörésben élt, annak nem szolgáltatta ki az úri szent vacsorát (úrvacsorát) Kálvin, akkor nagy botrány lett. Előbb csak az érintettek, azután egyre többen fellázadtak ellene. Nem gondolták, hogy ezzel Isten ígéje, sőt Isten személye ellen lázadnak, és elkergették a városból azt a Kálvint, akinek a működése alatt felvirágzott a város. Mert amikor ez már engem érint (legyen meg az Ő akarata) és valami konkrétumot érint, akkor tiltakozik az ember. Ettől még elmondja végig a Miatyánkot, csak éppen nem engedi, hogy Isten akarata megvalósuljon az életében.” (Cseri Kálmán). Amikor Isten rátapint arra a fájó pontra, amin tudom, hogy változtatnom kellene, akkor inkább nem akarok tudomást venni róla, tiltakozom, lázadozom, behúzom a kéziféket, magya-

rázgatok, próbálom felmenteni magam, másra hivatkozom, háritom a felelősséget, nem engedek abból. Isten éppen ebből a gondolkodásból akar kigyógyítani, s azt mondja: „engedd, hogy én vegyem kezembe az életedet, s meglátod, minden más lesz”.

Drága Testvérek!

Jézus azt mondja: **„mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem.”** Jn 5,30. Olyan jó lenne, ha nem a magunk akarata kerülne előtérbe, hanem Annak az akaratát keresnénk, aki életével fizetett, hogy nekünk ne kelljen szenvedni a magunk akarata, bűnei, annak minden következményei miatt. Jézus engedelmeskedett értem és miattam egészen a keresztfáig, nem gondolta meg magát, nem jött le a keresztfáról, hanem belesimult az Atya akaratába, mert a megmenetésre, a változásra szoruló emberre tekintett. Mert Ő **„4azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére.”** I Tim 2,4. **„Ő nem akarja a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen.”** Ez 33,11 Pál apostol ezt írja: **„3Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete, [...] 4hogy mindenki szentségben és tisztaság-**

ban tudjon élni” I Thessz 4,3-4. Látod, kedves testvérem, ez mind-mind Isten akarata érted, s te ennek az akaratnak akarsz ellene állni, erre akarsz te nemet mondani. Engedd, hogy meggyőzzön téged Isten, az Ő Szava, hogy minden a te javadra van. Ő nem akar neked rosszat, nem akarja a bűn büntetését, nem akarja a bűn zsoldját kifizetni, nem akarja a bűnös ember halálát, csak azt akarja, hogy engedj neki, Ő életet akar neked adni, de az életet engedelmességgel lehet átvenni. Engedjük, hogy legyen meg az Ő akarata bennünk mindenben, hogy életet nyerjünk, s Vele éljünk!

Ámen!